

Юбилей

ПО ДВЕ ПЯТЕРКИ ОБОИМ

Семья ГАНЧЕВЫХ из поселка Суворово Измаильского района – это образец для подражания. Валерий Дмитриевич и Людмила Васильевна живут в центре поселка в красивом добротном доме, построенном лет 25 назад своими силами. Ухоженное хозяйство, двор утопает в цветах и винограднике, сразу видно – умелая хозяйская рука.

Валерий Дмитриевич – человек слова и дела, прекрасный семьянин. Имя Валерий в переводе с латыни «бодрый и крепкий». Данное имя исполнено энергией жизнелюбия, призывает стремиться к выделенной цели и по тайным законам музыкальной гармонии вселяет в человека уверенность в достижении этих целей. Человек с таким именем любит работать на земле и наделен хорошим чувством юмора.

После школы Валерий Ганчев учится в техникуме, а потом – служба в армии. Позже работает инженером в ПМК. Уважает людей, строго соблюдает дисциплину дома и на работе. Любит читать детективы, что побудило его в будущем, после окончания спецкурсов, пойти работать в милицию. Десять лет прослужил он в органах – работа была ему по душе, имел большой авторитет в коллективе. Рос по службе, но пошатнувшееся здоровье не позволило ему продолжить любимое занятие. До пенсии работал в газовом хозяйстве. Уже на заслуженном отдыхе на семейном совете Ганчевы решают построить теплицу и выращивать рассаду. Валерий Дмитриевич еще раз подтвердил, что его любовь к земле – безмерна.

Людмила Васильевна – надежная спутница Валерия Дмитриевича. Ее имя со славянского «мила людям». Это

имя похоже на всплеск воды от упавшего в воду камня. Она – прекрасная хранительница семейного очага, обожает создавать уют, замечательная хозяйка и мама.

Людмила Васильевна – прекрасный собеседник, добрый и отзывчивый человек. К нам в поселок она приехала более 35 лет назад. Окончила планово-экономический техникум, работала в нашем межколхозстрое, на мясоперерабатывающем комплексе Дунайского пароходства, продавцом, а ныне работает в ЧП «Далаков». На любом участке работы уважаема и авторитетна, и этим она гордится.

За годы супружеской жизни в семье Ганчевых родились дочь Юлия и сын Игорь. Ныне у них свои семьи: Юлия живет в г. Харьков и работает юристом. Сын Игорь с женой Татьяной живет вместе с родителями и служит в милиции – пошел по стопам отца. Живут вместе в согласии и взаимоуважении, а харьковчане часто звонят и приезжают в гости, родители тоже их навещают.

В свое время Юлия и Игорь Ганчевы принимали участие в самостоятельных

коллективах нашего ДК и лицея – они прекрасные и талантливые артисты.

Ноябрь для Людмилы и Валерия Ганчевых – счастливый месяц: в свое время в начале этого месяца женился сын Игорь, а 23 ноября 2018 года оба супруга отпраздновали прекрасный юбилей – 55 лет.

Желаем дружной семье Ганчевых крепкого здоровья, долгих совместных лет жизни, благополучия, всего самого наилучшего!

Михаил КАЛАЯНОВ,
пос. Суворово Измаильского р-на

Фотоочерк

ДВИГАТЕЛ НА КУЛТУРНИЯ ЖИВОТ ВЪВ ВАСИЛЕВКА

Културният живот на бесарабското българско село Василевка, Арцизко, е съсредоточен във функционирането на селския Дом на културата, който вече 27 години ръководи енергичният и целеустремен Степан КУЗУК.

Детството му минава в родното село. След училището работи в местния совхоз. По волята на съдбата Степан Александрович го възпитава неговият дядо, който му привива любов към семейството, близките хора. Заедно със Степан се възпитават и сестрите му, над които той оформя опека, грижи се за тях и до сега.

От 1991 г. г-н Кузук започва работата си на културната нива на родното село. Той активно започва да работи със своите съселяни като ги приобщава към живота на Дома на културата. Организира и провежда с младежите „КВН“, с жените – женски срещи на кръгла маса, с децата – традиционни весели детски празници и мн.др.

Всяка година Степан Александрович подготвя програма за провеждането на традиционните български новогодишни празници: Коледа, Нова година, Сурва и др. Една от активните участници в тези празненства е учителката

по химия и биология на селското училище **Евгения Ибрагимова**. Тя винаги очаква сурвакари или коледари да дойдат в дома ѝ, да им се порадва и да ги почерпи с вкусни гошавки.

От 90-те години на миналия век при Василевския ДК функционира танцов кръжок, началото на който полага **Татяна Стрезева** – тогава учител в началните класове, а сега – секретар в селското кметство. Татяна Федоровна вече дълги години сътрудничи със Степан Александрович, оказва помощ в организацията и подготовката на мероприятията, води концерти. С топли думи на уважение тя говори за г-н Кузук като за добър човек, всеотдаен ръководител, прекрасен баща на своите три деца – Дима, Саша и Катюша.

Бившият директор на Василевското училище **Татяна Писарогло** отбеляз-

ва, че почти всички културни мероприятия на селото винаги се провеждат в сградата на Дома на културата. И както винаги големи грижи по подготовката им полага завеждащият на ДК Степан Кузук. Освен всички традиционни празници, Степан Александрович е участник в танцовия кръжок за възрастни, помага в организирането на срещи на випусниците, празници на селото и редица други събития.

Добри думи в адрес на г-н Кузук изказаха началникът на отдел „Култура и туризъм“ на Арцизката РДА **Марина Чернишева**, учителката в началните класове на Василевския филиал на Новокапаланското училище **Лидия Сурева**, като отбелязаха високия професионализъм, активната творческа позиция, креативния подход към работата на Степан Александрович.

Самият Степан Кузук е благодарен на всички, които вземат участие в създаването на

добри условия за развитието на културния живот в селото. Непосредствено за това допринесоха кметът на Василевка **Юрий Карамавров** и действащият селски състав на депутати-те, бившият кмет на селото **Татяна Писарогло**, ръководителят на ФС „Джондир-Б“ **Петр Бирбинок** и др.

Думи на благодарност Степан Александрович изказа по повод активистите на ДК – работници на училището и детската градина – **Кирил Иванов, Татяна Бенни, Оксана Стрезева, Тамара Дюлгер** и други жители на селото, на завеждащата на Новокапаланския ДК **Светлана Тукасер**, с помощта на която се провеждат редица културни съвместни мероприятия.

Както виждаме, културният живот на с. Василевка не стои на място, никога не спира, а само се развива, с което се обогатяват и самите жители на това прекрасно село.

Валерий КОПТЕЛЕЦ,
гр. Арциз

Православно наследство

СВЕТИ ЙОАН ЗЛАТОУСТ

26 НОЕМВРИ

Йоан Златоуст е една от най-значимите личности в историята на Православната църква, един от тримата „светители“ – „вселенски учители“, наравно с Василий Велики Кесарийски и Григорий Богослов. Забележителен проповедник и богослов, той е оставил най-голямото по обем богословско творчество в Източната църква. От западните църковни писатели с него може да се сравни само блаж. Августин. Най-известна е „Св. Божествена Литургия на св. Йоан Златоуст“, която се извършва през цялата година, освен в дните, през които е предвидено да се извършва св. Василиева и св. Преждеосвещена литургия.

Св. Йоан Златоуст е канонизиран за светец през 438 г. Чества се на 26 ноември, на 10 февруари – Пренасяне мощите на св. Йоан Златоуст и на 13 февруари – Деня на св. Три Светители (заедно със св. Василий Велики и св. Григорий Богослов).

Роден е в Антиохия Сирийска в гръко-сирийско знатно семейство. Баща му Секунд бил военачалник, а майката му Антуса изповядвала християнската вяра. Йоан учи при софиста Либаний и философа Андрагафий в родния си град, а по-късно в Атина красноречие и философия. Покръстен е в 369 г. и става аскет.

През 381 г. е в сан дякон, в 386 г. в сан презвитер. Оттогава славата му расте и е наречен „Златоуст“ заради неговото красноречие. По това време пише поредицата проповеди „Срещу евреите“, която поставя началото на антиюдаистичната традиция в християнската църква. През 398 г. презвитер Йоан е хиротонисан за архиепископ на Константинопол.

Неговата смела и безпристрастна проповед му спечелва приживе много врагове – както сред управляващата аристокрация, така и някои църковни кръгове.

На Халкедонския събор в 403 г., свикан от неговия враг, александрийския патриарх Теофил, е лишен от сан, но паството му го връща на патриаршеския престол. Като патриарх на Константинопол, три пъти е бил изпращан на заточение поради намесата на светската власт в делата на църквата.

До края на живота си св. Йоан Златоуст е жертва на църковни интриги и преследване, но не прекратява своята мисионерска и проповедническа дейност. Императрицата Евдоксия го заточава на Кавказ, в арменския г. Кузук, след това (406 г.) в далечния Питиунт (дн. Пицунда) на кавказкия бряг на Черно море. Почива в заточение на 14 септември 407 г. в г. Комана Понтика по време на св. Литургия, след причастие със Св. Тайни.

Литературното наследство на Й. Златоуст – трактати, писма (около 240) и проповеди – е колосално. Съхранили са се повече от 1900 ръкописи с негови съчинения. Те се компилират и цитират от негово време досега от огромно число по-късни автори.

Преведен е на почти всички езици. Най-пълното издание на съчиненията му излиза в печат в Париж през 1718-1738 г. в 13 тома. Едно от най-значителните му творения са тълкуванията му върху посланията на св. ап. Павел (34 беседи). Връщането на мощите на св. Йоан Златоуст в църквата Свети Апостоли в Константинопол.

Мощите на Йоан Златоуст се пазят в седалището на Вселенската патриаршия в Цариград, Турция – църквата „Свети Георги“.

In memoriam СКЪРБИМ

Изразяваме искрени съболезнования на председателя на Белгород-Днестровското българско културно-просветно дружество **Петр Дмитриевич Челак** по повод тежката загуба на цялото му семейство – смъртта на баща му **Дмитрий Герасимович ЧЕЛАК** (с. Виноградовка, Арцизко).

На 89-та година се прекъсна живота на един истински българин, изпълнен със стремеж към доброто.

Светла му памет!

Членовете на Белгород-Днестровско българско културно-просветно дружество

